



ஆராதனை



WORSHIP

5



எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

HOW NOT TO WORSHIP

1

நமது சொந்த இன்பத்திற்கென்று ஆராதிக்கக்கூடாது.

2

ஆவி ஆவி என்று திருவசனத்தை விட்டுவிடக்கூடாது.

3

கருத்துச் செறிவுக்காக ஆவியானவரை விட்டுவிடக்கூடாது.

4

பரம பிதாவானவரை மறந்துவிடக்கூடாது.

5

தனித்து ஆராதிப்பதை அசட்டை செய்யக்கூடாது.

6

ஆராதனையிலிருந்து வாழ்க்கையைப் பிரிக்கக்கூடாது.

7

பொருட்கள், இடங்கள், நபர்களை விக் கிரகமாக்கக்கூடாது.

8

ஒழுங்கும் கிரமமுமின்றி நடந்துகொள்ளக்கூக்கூடாது.

9

மற்ற ஆராதனை முறைகளைப் பழிக்கக்கூடாது.

10

ஆராதனையின் மறுபக்கத்தை மறந்துவிடக்கூடாது.



எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

அறிமுகவுரை

- பரலோகில் “பிரசங்கம்” இருக்காது;
ஏனெனில், நமது அறிவு பூரணப்பட்டிருக்கும்.
அங்கு “ஜெபமும்” இருக்காது;
ஏனெனில், நமது தேவையெல்லாம் நிறைவேறியிருக்கும்.
அங்கு “ஆராதனை” மட்டுமே இருக்கும்!
வெளி 4:8; 7:9-12,15; 22:3-5
எனவே, இன்று “சரியாய்” ஆராதிப்பது பரலோக முன்னுரிமை!
- சாத்தான் ஆராதிக்கப்பட விரும்புகிறான் —
 - அதுவே அவனது வீழ்ச்சிக்குக் காரணம்:
ஏசா 14:12-15 ... லூசிபர் ... என் சிங்காசனத்தை உயர்த்துவேன்
 - ஆண்டவர் இயேசுவிடம் இதை முயற்சித்தான்:
மத் 4:8,9 ... நீர் என்னைப் பணிந்துகொண்டால் ...
 - இரண்டாம் வருகையிலும் இவ்விதமே முயற்சிப்பான்:
2 தெச 2:1,3,4 ... தேவன்போல தேவாலயத்தில் உட்கார்ந்து ...அவனது முயற்சியில் தோல்வியுறும்போது,
உண்மையான ஆராதனையைத் தடுக்கவோ,
திசைதிருப்பவோ வகை தேடுவான் —
ஏனெனில், துதித்தலிலும் ஆராதனையிலும் எங்கும்
புதிய உற்சாகம் காணப்படுகிறது.
தவறானதைச் சரியானதாய்க் காட்டுவதில் சாத்தான் கெட்டிக்காரன்!
ஆராதனையில் உற்சாகம் அவசியம்; ஆனால் வேதாகம
ஒழுங்குமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படாவிடில், தேவன் வெறுக்கும்
“அந்நிய” அக்கினி உள்ளே வந்துவிடும் (லேவி 10:1-3)
தேவன் நமது ஆராதனையை அங்கீகரிக்கும்படி
வேதத்திற்குப் புறம்பான செயல்களை
அதிலிருந்து களைந்துவிடுவோம், வாருங்கள்.

எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

1. நமது சொந்த இன்பத்திற்கென்று ஆராதிக்கக்கூடாது.

Do not worship for personal enjoyment.

■ “ஆராதனை எப்படி இருந்தது?”

என்று கேட்டால் வரும் வழக்கமான பதில்கள்:

— பரவசமாய் இருந்தது!

— எனக்கு நன்றாய் இருந்தது!

“எனக்கு” என்ன கிடைக்கும்? — மார்க்கம் உட்பட எல்லாவற்றிலும்
எல்லாருடைய இன்றைய மனநிலை இதுவே!

ஆனால் உண்மையான தொழுகை கேட்பது,

“நான் தேவனுக்கு என்ன கொடுக்க முடியும்?”

சங் 96:7-9 ... செலுத்துங்கள் ... செலுத்துங்கள் ...

(உ-ம்) “தொழுகை” என்ற வார்த்தை வேதத்தில் முதலில் வருவது—

(அ) பழைய ஏற்பாட்டில்: ஆதி 22:5

தன் மகனைப் “பலியிடுவதையே” ஆபிரகாம்

தொழுகையாய்க் கருதினான்.

(ஆ) புதிய ஏற்பாட்டில்: மத் 2:2,11

கிழக்கிலிருந்து வந்த ஞானிகள்

வெகுமதிகளைக் “கொடுத்தனர்.”

■ மனிதனையல்ல, தேவனையே ஆராதனை

மையமாய்க் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

“ஆராதனை” — “worship” என்பது “worthship” எனும்

சொல்லிலிருந்து வருகிறது.

அதாவது, தேவனுக்கு “உரிய” கனத்தைச் செலுத்துவது.

துதிக்குப் “பாத்திரர்” தேவனே —

(உ-ம்) தாவீது ... 2 சாமு 22:4

... ஸ்தோத்திரத்திற்குப் பாத்திரராகிய கர்த்தரை ...

24 மூப்பர் ... வெளி 4:10,11

... விழுந்து ... தொழுது ... நீர் ... பாத்திரராயிருக்கிறீர் ...

■ ஜெபித்தல்—நன்றி செலுத்துதல்—ஆராதித்தல் (வேறுபாடு?)

- “தேவனே, என்னை இரட்சியும்” — ஜெபம்
 “தேவனே, இரட்சித்ததற்காய் நன்றி” — நன்றி செலுத்தல்
 “என் இரட்சகராகிய தேவனே, உம்மைத் துதிக்கிறேன்”
 — ஆராதனை
 - “தேவனே, என்னைக் குணமாக்கும்” — ஜெபம்
 “தேவனே, குணமாக்கியதற்காய் நன்றி” — நன்றி செலுத்தல்
 “என் பரிகாரியாகிய தேவனே, உம்மைத் துதிக்கிறேன்”
 — ஆராதனை
- நன்றி செலுத்துதல் — தேவன் என்ன “கொடுக்கிறார்”
 என்பதற்காய்த் துதிப்பது
 ஆராதித்தல் — தேவன் யாராய் “இருக்கிறார்”
 என்பதற்காய்த் துதிப்பது
 அதாவது, பிரதானமாக “ஆசீர்வாதங்களை” அல்ல,
 “ஆசீர்வதிக்கிறவரையே” மையப்படுத்துவது.

- சங்கீதக்காரன்
 தேவனது மகிமை (சங் 8:1; 57:5; 66:2; 96:3; 113:4)
 தேவனது வல்லமை (சங் 20:6; 62:11; 65:6; 78:26; 150:2)
 தேவனது காருண்யம் (சங் 23:6; 27:13; 69:16; 86:5; 109:21)
 தேவனது அன்பு (சங் 6:4; 13:5; 25:10; 36:5; 63:3)
 தேவனது உத்தமம் (சங் 26:3; 36:5; 71:22; 86:11; 138:2)
- தீர்க்கன் ஆபகூக் 3:17,18
 “அத்திமரம் ... கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சி”
 இந்த வார்த்தைகளை நரம்பு வீணைகளோடு பாடுங்கள் என்று
 அவன் சொன்னதிலிருந்து அவனது துதியின் ஆவி தெளிவு.
- இதே விதமாய், யோபு 1:20-22
 “பணிந்து ... கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார் ...”
- படைப்பை அல்ல, “படைத்தவரை”
 ரோ 1:25 ... “சத்தியம் vs. பொய்”

- இங்குதான் இசைப்போருக்கும், பாடல் நடத்துவோருக்கும் கூடுதல் கவனமும் பயபக்தியும் தேவை.

பாடகர்களே, நடிக்காளாகிவிடாதீர்!

இசைப்போரே, பொழுதுபோக்கிகளாகிவிடாதீர்!

தொழுகை வேளை தாலந்துகளை வெளிக்கொணர அல்ல ...

தயவு செய்து, நாடகப் பாவனைகள் வேண்டாம்!

கவர்ச்சியானது பாடகர் அல்லது இசைப்போர் மீது வந்துவிடக்கூடாது.

(உ-ம்) 120 ஆசாரியர் பூரிகை ஊதிப் பாடியபோது,

அவர்கள் மறைக்கப்பட்டனர், தேவ மகிமையே காணப்பட்டது.

2 நாளா 5:12-14

இசையோ பாடலோ நன்றாய் இருந்தது என்று யாரும்

சொல்லவில்லை; “கர்த்தர் நல்லவர்” என்றே சொன்னார்கள்!

- இப்பொழுது ஒரு கேள்வி —

ஆராதனை வேளையிலும் பின்னரும் நாம் மகிழக்கூடாதா?

மகிழலாம்! ஆனால் “நமக்கு” என்ன கிடைத்தது என்பதைவிட

“தேவன்” எதைப் பெற்றுக்கொண்டார் என்பதிலேயே மகிழ்ச்சி!

(உ-ம்) ஏசா 56:7 ... நமது பலிகள் “அங்கீகரிக்கப்பட்டதாலேயே”

நாம் மகிழுவோம்.

துப்புரவான தொழுகையைக் கற்றுக்கொள்ளத்

திருமறைக்கு இவ்விதம் திரும்புவோம்.

- Isaac Watts (1674-1748) இயற்றிய பாடல் —

செலுத்துங்கள் தேவனுக்கே நித்திய மகிமை;

இரக்கமும் சத்தியமும் அவர் வழிகளாம்;

கிருபையின் அதிசயங்கள் உரியவை அவருக்கே,

பாடுங்கள் இரக்கத்தைத் திரும்பத் திரும்ப!

எப்படி ஆரதிக்கக்கூடாது?

2. ஆவி ஆவி என்று திருவசனத்தை விட்டுவிடக்கூடாது.

Do not sacrifice the Scriptures for the Spirit.

■ பழைய ஏற்பாட்டு யூத ஆராதனை சடங்காச்சாரமானது.

கிறிஸ்துவின் மரணம் சடங்காச்சார ஆராதனைக்குச் சாவு மணி —
தேவாலயத் திரைச்சீலை இரண்டாய்க் கிழிந்தபோது! (மத் 27:51)

“சடங்காச்சாரத்திலிருந்து” “ஆவிக்குரியதாய்” ஆராதனை
மாறப்போவதை முன்னறிந்து,
இயேசு சொன்னது:

“ஆவியோடும் உண்மையோடும்” ஆரதிக்கவேண்டும் (யோ 4:24)

இவ்வசனத்திலிருந்து ஓர் அம்சம் மட்டும் எடுத்துக்கொண்டோம்—
அதாவது, “ஆவியோடு”

அடுத்த அம்சத்தையோ மறந்துவிட்டோம் —

அதாவது, “உண்மையோடு” = சத்தியத்தோடு

அதாவது, நமது ஆராதனை “ஆவிக்குரியதாய்” மட்டுமல்ல,
“சத்திய வசனத்திற்கு” இசைந்ததாயும் இருக்கவேண்டும்.

இயேசு பிதாவிடம்: “உமது வசனமே சத்தியம்!” (யோ 17:17)

■ ஆராதனையானது “அகத்துண்டலும்” “அறிவுணர்வும்”

(Inspiration & Information) நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

யாரை ஆரதிக்கிறோம் என “அறிந்திருக்கவேண்டும்” (யோ 4:22)

இந்த அறிவு பிரதானமாய்த் திருமறையிலிருந்தே வருகிறது —

இயேசு: “வேத வாக்கியங்கள் என்னைக் குறித்து சாட்சி” (யோ 5:39)

“பிரமாணம் ... தீர்க்கதரிசிகள் ... சங்கீதங்கள் ... என்னைக் குறித்து ...”

(லூக் 24:44)

(உ-ம்) திருமறைப் புத்தகங்களில் இயேசு —

ஆதியாகமம்	:	பெண்ணின் வித்து
யாத்திராகமம்	:	பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி
லேவியராகமம்	:	பிரதான ஆசாரியர்
எண்ணாகமம்	:	அடிக்கப்பட்ட கன்மலை
உபாகமம்	:	தேவனிடமிருந்து வந்த போதகர்
தீர்க்கதரிசிகள்	:	சமாதானப் பிரபு
மத்தேயு	:	யூதருக்கு ராஜா
மாற்கு	:	தேவ தாசன்
லூக்கா	:	மனுமகன்
யோவான்	:	இறைமகன்
நடபடிகள்	:	அறுவடையின் ஆண்டவர்
நிருபங்கள்	:	திருச்சபையின் ஆண்டவர்
வெளிப்படுத்தல்	:	ராஜாதி ராஜாவாய் நாடுகளின் ஆண்டவர்

இவ்விதம் தேவனது நூற்றுக்கணக்கான பெயர்களைப் பைபிளில் கண்டுபிடியுங்கள் —

அவற்றை ஒவ்வொன்றாய்த் தியானியுங்கள் —

ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பெயரை வைத்து ஆராதியுங்கள் —

உங்கள் ஆராதனை செழிப்பும் பூரிப்புமாகும்!

திறந்த வேதத்தோடு தேவனை ஆராதியுங்கள்!

ஆராதனைக்கென்று குறிப்பேடு வைத்துக்கொள்வது

வீணாய் அலப்புலவதைத் தவிர்க்க சிறந்த வழி.

■ திருவசனத்தைப் புறக்கணிப்பது ஆராதனையைப் பயனற்றதாக்கும்.

மத் 15:8,9 ... மனிதக் கற்பனைகள் திருவுபதேசங்களுக்குப் பதிலாகி ...

ஆராதனையை வீணாக்குகின்றன.

:3 ... பாரம்பரியங்கள் சத்தியத்திற்கு மாற்றாகின்றன.

அதாவது, நமது சொந்த வழிகள், சிந்தைகளால் நிறைந்துவிடுகிறோம்.

இறைவார்த்தைக்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டால்தான்

இறைவனுக்கு முன் ஆராதனை நறுமணம் வீசும் —

சங் 138:2 ... “பணிந்து ... வார்த்தையை”
அப்படியே, சங் 33:2-4 ... “துதித்து ... பாடுங்கள் ... வார்த்தை ...”

- சில ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆராதிப்பது குறைவாகவும்
பிரசங்கிப்பது அதிகமாகவும் இருந்தது;
இப்பொழுதோ இது அப்படியே அடுத்த ஓரத்திற்குச் சென்றுவிட்டது.
கூடுகைகளில் திருவசனத் தியானத்திற்கும் போதனைக்கும் உரிய
நேரத்தைத் தொழுகை திருடிவிடக்கூடாது —
சமநிலைப்படுத்த வேண்டும்: நெகே 9:3
3 மணி நேர வேத வாசிப்பு, 3 மணி நேரத் தொழுகை
தொழுகைதான் திருவசனத்தைக் கேட்க நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிறது
என்று நாம் சொல்லலாம் — உண்மைதான் —
ஆனாலும், இதயம் திருவசனத்தால் நிறைந்திருக்கும்போதுதான்
ஆராதனை கூடுதல் அர்த்தமுள்ளதாகும் —

“வசனம் பூரணமாக வாசம் ... பக்தியுடன் பாடி” (கொலோ 3:16)

அதாவது, ஏனோதானோ என்றல்ல,
நிதானமாக, நிறைவாக வசனத்தை உட்கொள்ளவேண்டும்.
இதன் வெளிப்பாடு “வளமான” ஆராதனையாயிருக்கும் —
“... சங்கீதங்கள் ... கீர்த்தனைகள் ... ஞானப்பாட்டுகள்”
இவ்வித ஆராதனை கடவுளுக்கு “மகிமையும்,”
மனிதருக்குப் “பக்திவிருத்தியும்” அளிக்கும்.
கூட்டு ஆராதனையில் இவ்விரு பரிமாணங்களும் இருக்கவேண்டும் —
1 கொரி 14:17

(உ-ம்) ஏசா 6:3
“ஒருவரையொருவர் நோக்கி, பரிசுத்தர் ... பரிசுத்தர் ... பரிசுத்தர் ...
பூமி ... மகிமை”

இதே சத்தியம் எபே 5:18,19இலும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது —
“ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லி ... கர்த்தரைப் பாடி”

எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

3. கருத்துச் செறிவுக்காக ஆவியானவரை விட்டுவிடக்கூடாது.

Do not leave the Spirit for the content.

- இது முந்திய அத்தியாயத்தில் படித்த குறிப்பின் அடுத்த ஓரம்.
ஒன்றுக்காக ஒன்றைப் பலியாக்கக்கூடாது.

புதிய ஏற்பாட்டில் அருமையான இரு ஆராதனைப் பகுதிகள் உள்ளன—

கொலோ 3:16 ... “திருவசனத்தினால்” நிறைந்து ஆராதனை

எபே 5:18-20 ... “தூயாவியினால்” நிறைந்து ஆராதனை

ஆம், “வசன” நிறைவற்ற ஆராதனை அர்த்தமற்றது;

“ஆவியின்” நிறைவற்ற ஆராதனை அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது

(1 கொரி 12:3ஆ)

பரிசுத்த வேதம் : தொழுகைக்கு விறகு

பரிசுத்த ஆவி : தொழுகைக்கு நெருப்பு

பரிசுத்த வேதத்தின் “சுவாசமே” பரிசுத்த ஆவியானவர்தான்.

வெறும் எழுத்து கொல்லும்; ஆவியோ உயிர்ப்பிக்கும் (2 கொரி 3:6இ)

- ஆவியானவர் விசுவாசிகளைக் களிப்புடன் ஆராதிக்க நடத்தியதற்கு
நடபடிகள் புத்தகத்தில் பல சான்றுகள் உண்டு —

- யூதக் கிறிஸ்தவர் (அப் 2:4,11)

ஏற்கனவே ஆராதித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் (லூக் 24:52,53);

இப்பொழுதோ ஒரு புதிய பரிமாணம்!

- யூதரல்லா தொழுகைக்காரர் (அப் 10:45,46)

ஆராதிக்க உள்ளான விடுதலையை ஆவியானவர் தருகிறார்.

ஆங்கிலிக்கன் பின்னணியிலிருந்து வந்த எனது சாட்சி —

நான் பயன்படுத்திய பொதுவான ஜெபப் புத்தகம் கருத்துச் செறிவு

நிறைந்தது; ஆனால் என்னில் ஒரு கட்டவிழ்ப்பு தேவைப்பட்டது!

தூயாவியானவர் என்னை நிரப்பியபோது அது நிகழ்ந்தது.

- உற்சாகமாய் ஆராதிக்கத் தயக்கங்கள் இருப்பின்,
விடுதலையோடு துதிப்பவர்களோடு சேர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

சங் 89:15 ... கம்பீர **சத்தத்தை** அறியும் மக்கள்!

81:1,2 ... கம்பீரமாய்ப் பாடி ... **ஆர்ப்பரியங்கள்** ...

தம்புரு வாசித்து ... சங்கீதம் பாடுங்கள்!

பரலோகில் இடைவிடா துதி சத்தம் கேட்கும் —

வெளி 8:1 ... அரை மணி நேர அமைதி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது!

- நவநாவுகளில் பேசுவது —

1 கொரி 12:7-10இல் பட்டியலிடப்பட்ட வரங்களில் **தேவனோடு**
பேசப் பயன்படும் ஒரே வரம் இதுதான்!
மற்றவை மனிதரை நோக்கியவை.

இது முக்கியமாகத் தேவனைத் துதிக்கவும், நன்றி செலுத்தவும்
(1 கொரி 14:17)

என் தனி ஜெபத்தில் அந்நிய பாஷை பேசுகிறேன் (1 கொரி 14:18,19)

இது எனக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாக்குகிறது

— அதாவது, உள்ளான விடுவிப்பு தருகிறது (1 கொரி 14:4)

மக்கள் ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டபோது அடிக்கடி நவநாவுகளில்
பேசியதற்கு ஒரு காரணம் இதுவே — (அப் 2:4; 10:46; 19:6)

- தொழுகையில் எப்பொழுதும் பரவசம் வேண்டும் என்பது
இங்கு பொருளல்ல.

அது உணர்ச்சிவசத்திற்கு நடத்தலாம், கவனம்!

தரிசித்தோ, உணர்ச்சிகளாலோ அல்ல,

விசுவாசித்து நடக்கவே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (2 கொரி 5:6)

குறிப்பு என்னவெனில்,

ஆராதிக்கையில் ஆவியானவரின் ஒத்தாசையை நாடாவிடில்

செத்த சடங்காச்சாரத்தில் முடிவடைவோம் —

... குளிர்மின்றி, அனலுமின்றி, வெதுவெதுப்பாய்... (வெளி 3:15,16)

எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

4. பரம பிதாவானவரை மறந்துவிடக்கூடாது.

Do not forget the Father.

- இன்றைய தொழுகைப் பாடல்கள், பல்லவிகள் **பிதாவானவரை** அல்ல, **இயேசுவைக்** குறித்தே இருக்கின்றன.

ஆனால், பிரதானமாய்ப் “பிதாவானவரே”

தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களைத் **தேடுகிறார்** — யோ 4:23

விவிலியம் இச்சத்தியத்தை நெடுகவே போதிக்கிறது —

பிலி 3:3 ... தேவன் ... ஆவி ... கிறிஸ்து

கொலோ 1:5 ... கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவன்

யாக் 3:9 ... நமது பிதாவாகிய தேவன்

- அப்படியானால், தொழுகையில் கிறிஸ்து எங்கு வருகிறார்?

எபே 5:20 ... “கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ...”

கொலோ 3:17 ... “கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ...”

ஒரு முக்கியமான தத்துவம்: ஏதோ ஒரு வசனத்தின் அடிப்படையில்ல, வேதத்தில் **நெடுகவே** போதிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்துதான்

உபதேசம் நிலைநிறுத்தப்படவேண்டும் —

2 கொரி 13:1,2 ... இரண்டு மூன்று சாட்சிகள் ...

முன் சொன்னதுபோல ... முன்னறிவித்து எழுதுகிறேன்

- அப்படியானால் குமாரனாகிய கிறிஸ்துவை

ஆராதிக்கக் கூடாதென்பதல்ல —

மாறாக, **முடிவான** ஆராதனை பிதாவானவருக்கே —

பிலி 2:9-11 ... பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக ...

எபி 2:12 ... இயேசு தாமும் பிதாவையே ஆராதிக்கிறார்

யோ 14:6 ... இயேசுவே வழி;

முடிவாகப் போய்ச் சேருவதோ பிதாவிடம்

ஒருமனப்பாட்டுக் கூறுகள்:

எபே 4:4-6 ... ஒரே ஆவி ... ஒரே கர்த்தர் ...

ஆனால் பிதாவானவரைக் குறிப்பிடும்போது,

“எல்லார் மேலும், எல்லாரோடும், எல்லாருக்குள்ளும்”

எனவேதான், இறுதிக்கட்டத்தில்,

குமாரன் தாமும் தம்மைப் பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவார் —

1 கொரி 15:28

- தேவாட்டுக்குட்டியை ஆராதிப்பதாக வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது?

வெளி 5:13 ... சிங்காசனத்தின் மேலிருக்கிறவருக்கும்

ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும்

7:9,10 ... தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும்

அதாவது, பரலோகத்தில் கிறிஸ்துவின் நடுவர் பணி முடிவடையும்;

பின்பு ஆராதனை பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும்

சேர்த்து ஏற்றெடுக்கப்படுகிறது.

- எப்படியாயினும், பரிசுத்த ஆவியானவரை ஆராதிக்க எந்தக் குறிப்பும் திருமறையில் தெளிவாகக் கிடையாது —

யோ 16:14 ... ஆவியானவர் குமாரனை மகிமைப்படுத்துகிறார்.

17:4 ... குமாரன் பிதாவானவரை மகிமைப்படுத்துகிறார்.

பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி இம்மூவரும் சரிசமமானவர்கள்;

ஆனால், தெய்வீக வரிசைக் கிரமத்தின்படி, தொழுகையானது

பிரதானமாகப் பிதாவானவரையே நோக்கியிருக்கவேண்டும்.

- ஆராதனை: பிதாவானவரை **நோக்கி,**

குமாரனானவரது **நாமத்தில்,**

ஆவியானவரது **வல்லமையோடு**

(பார்க்க: பக்கங்கள் 92-94)

எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

5. தனித்து ஆராதிப்பதை அசட்டை செய்யக்கூடாது.

Do not neglect individual worship.

- ஞாயிறு ஆராதனை, அல்லது துதி ஆராதனைக் கூட்டங்களில் மட்டுமல்ல; கூட்டு ஆராதனைக்கு முன் தனித்து ஆராதிப்பது அவசியம். போதுமான நேரம் தனித்து ஆராதித்துவிட்டு வந்தால்தான் கூட்டு ஆராதனை தடையின்றிக் குதுகலமாயிருக்கும் —

தனித்து : சங் 34:1,2 ... கர்த்தரை **நான்** ஸ்தோத்திரிப்பேன்

கூடி : :3 ... **நாம்** அவர் நாமத்தை உயர்த்துவோம்

இல்லையேல், பாடல் நடத்துபவர்/சபை மேய்ப்பர் மக்களைத் தொழுகையின் ஆவிக்குள் கொண்டுவரக் கடும் பாடுபடவேண்டும்.

■ தனித்து ஆராதிப்பதை மேம்படுத்துவது எப்படி?

அ) தொழுகைக்கென்றே ஒரு குறிப்பேடு வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

— யேகோவாவின் மீட்பின் நாமங்கள்

யேகோவா-யீரே (முன்னேற்பாட்டின் தேவன்)

யேகோவா-ஷம்மா (பிரசன்னம் தரும் தேவன்)

யேகோவா-நிசி (வெற்றி தரும் தேவன்)

யேகோவா-ரா (மேய்ப்பரான தேவன்)

யேகோவா-ரப்பா (குணமாக்கும் தேவன்)

— கடவுளின் குணாதிசயங்கள்

தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்

தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார்

தேவன் இரக்கமுள்ளவர்

கிருபையின் தேவன்

சமாதானத்தின் தேவன், முதலியன

— தனி நபர்களுக்குத் தேவன் தம்மைப் பிரதானமாக
வெளிப்படுத்திய விதங்கள்:

விடுவிக்கும் தேவன்
உடன்படிக்கையின் தேவன்
வாக்களிக்கும் தேவன்
சேனைகளின் கர்த்தர்
மகிமையின் தேவன் ... முதலியன

— தேவன்: சர்வ வியாபகர், சர்வ வல்லவர், சர்வ ஞானி
இக்குறிப்பேட்டைத் தனி ஜெப நேரங்களில் பயன்படுத்துங்கள்.

ஆ) இடைவேளைகளில் மெல்லத் துதியுங்கள் —

சங் 34:1 ... அவர் துதி எப்போதும் என் வாயிலிருக்கும்

இப்படித்தான் இறைப்பிரசன்னத்தை நாம் முழுமையாய் உணரலாம்—

அப் 2:25,26...கர்த்தரை எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிறுத்தி

இ) இயற்கையழகை ரசித்து தேவ மகிமையைப் பாருங்கள் —

சங்கீதக்காரன்: சங் 19:1 ... வானங்கள் தேவ மகிமையை
வெளிப்படுத்துகின்றன

ஒரு பாமாலை — (O Lord my God ...)

என் தேவனே, நான் முற்றும் ஆச்சரியமாய்
உம் கிரியை யாவும் நோக்குகின்றேனே;
உம் வல்லமை விளங்கும் மின் முழக்கம்
வானாதி வெள்ளி காண்பித்திடுதே

என் நெஞ்சமே, நீ பாடித் துதிப்பாய் —

என் மீட்பரின் மா மேன்மையை ...

இதற்காக நகர்ப்புறம், ஆற்றோரம், கடற்கரை, மலைப் பகுதி,
வயல்வெளி, தோட்டங்கள், காடுகள் போன்ற இடங்களுக்குக் காலை,
மாலை உலாவச் செல்லுங்கள். இரவில் விண்மீன்களைக் கவனியுங்கள்.

ஈ) வேண்டுவதைவிடத் துதிப்பதற்குக் கூடுதல் நேரமெடுங்கள் —

(உ-ம்) சங்கீதக்காரன் — ஒரு நாளில் 7 முறை துதி (சங் 119:164)

— 3 முறை வேண்டல் (சங் 55:17)

அதாவது, தேவனைப் போற்ற — 70%

தேவனிடம் கேட்க — 30%

“வாங்குவதைவிடக் கொடுப்பதே பாக்கியம்!”

■ இப்பயிற்சிகளை நெடுகவே செய்துவாருங்கள்.

இப்படித்தான் பாரம்பரியங்களிலிருந்து

இறைவார்த்தையின் சத்தியத்திற்குள் வர முடியும்.

பைபிள் பாணிக்கு மிஞ்சியது எதுவுமில்லை!

எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

6. ஆராதனையிலிருந்து வாழ்க்கையைப் பிரிக்கக்கூடாது.

Do not separate life from worship.

- ஒரு கணவன் தன் மனைவியைப் பற்றிச் சொல்லியது:

“ஆலயத்தில் அவள் ஒரு தேவ தூதன்,
சமையலறையிலோ ஒரு பிசாசு!”

நம்மில் பலரது வாழ்வில் இக்கூற்று உண்மையே!

எப்படி வாழ்கிறோம் என்பதிலிருந்தே ஆராதனை துவங்குகிறது —

ரோ 12:1 ... “உங்கள் உடல்களை ... புத்தியுள்ள ஆராதனை”

இதன் பொருள் என்ன?

இதற்கான விளக்கம் — ரோ 6:19 ... “பரிசுத்தத்திற்காக உங்கள்
அவயவங்களை ... ஒப்புக்கொடுங்கள்”

இந்தப் “பரிசுத்த அலங்காரத்துடன்தான்” நாம் ஆராதிக்கவேண்டும்—

இது பைபிளில் 3 முறை வருகிறது: 1 நாளா 16:29

சங் 29:2

96:9

- இப்பரிசுத்தத்தின் மற்றொரு பரிமாணம்

நமது “சகவுறவுகளைக்” குறித்தது —

1 தீமோ 2:8 ... “கோபம் இல்லாமல்

... பரிசுத்த கைகளை உயர்த்தி”

பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கர்கள் அடிக்கடி சொன்ன செய்தி இதுவே —

ஏசா 1:15 ... கைகளை விரித்தாலும் ... ஜெபம்பண்ணினாலும்

... கைகள் இரத்தத்தினால் நிறைந்திருக்கின்றன ...

“இரத்தம்” — உறவு சார்ந்த பிரச்னைகள் (வச 17)

“பகைமை” என்பதுதான் “கொலை” —

1 யோ 3:15 ... சகோதரனைப் பகைக்கிறவன் கொலைகாரன்

எனவேதான், கடவுளுக்குமுன் **வரும்போது**

ஒப்புரவாகுதல் அத்தியாவசியம் —

மத் 5:21-24 ... “கொலை, பழிப்பு ... முன்பு ஒப்புரவாகி ...”

“தேவனைத் துதிப்பது — மனிதனைச் சபிப்பது” (யாக் 3:9-11)

ஒருவரோடொருவர் **சமாதானமாயிராமல்**

பரிசுத்தமாயிருக்க முடியாது (எபி 12:14)

கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்புகூராவிடில்

காணாத தேவனிடம் அன்புகூருவது எப்படி? (1 யோ 4:20)

இல்லையென்றால், அது ஒரு “பொய்”

■ ஞாயிறு கிறிஸ்தவர் — திங்கள் கிறிஸ்தவர்

ஞாயிற்றுக்கிழமைக் கிறிஸ்தவரால் ஆலயம் நிரம்பலாம்;

ஆனால் திங்கட்கிழமைக் கிறிஸ்தவரால்தான் சமுதாயத்தில்

தாக்கம் ஏற்படுத்த முடியும்.

மத் 5:16 ... ஆராதனை — நற்செயல்கள்

“மார்க்கம் சார்ந்தது” “மார்க்கம் சாராதது” (sacred vs. secular)

என வாழ்வைப் பிரிக்கக்கூடாது.

கிறிஸ்தவனுக்கு “மார்க்கம் சாராதது” என்று ஒன்றுமில்லை —

1 கொரி 10:31 ... புசித்தாலும் ... குடித்தாலும்

... எதைச் செய்தாலும் ... ஒருவருக்கும் இடறல் இல்லாது ...

:33 ... யூதர் = பெயர்க் கிறிஸ்தவர்

கிரேக்கர் = கிறிஸ்தவரல்லாதோர்

திருச்சபை = உண்மைக் கிறிஸ்தவர்

■ இன்று தொழுகையைக் குறித்துப் போதிக்கப்படுமளவு

வாழ்க்கையைப் பற்றிப் போதிக்கப்படுவதில்லை;

இயேசுவோ **முதலாவது** “வாழ்க்கை”

அடுத்துதான் “தொழுகை” என்றார் —

(உ-ம்) சமாரியப் பெண்

யோ 4:16-18 ... உன் கணவனை அழைத்துவா

:21-24 ... தொழுகை

ஆம், பரிசுத்தமே ஆராதனைக்கு அழகு சேர்க்கிறது —

பாடகரின் உடையலங்காரமல்ல ...

இசைக்கருவிகளின் பெருக்கமல்ல ...

ஆராதனையில் பயன்படுத்தப்படும் வியூகங்களல்ல ...

வண்ண வண்ண விளக்குகளல்ல ...

“பரிசுத்த அலங்காரத்துடனே கர்த்தரைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!”

(சங் 96:9)

■ George Herbert (1593-1633) இயற்றிய பாடல் —

ஏழு நாளும், ஏழில் ஒன்றல்ல,

உம்மைத் தொழுவேன், தேவா;

விண்ணில் இல்லையேனும், என்னுள்ளில்

உம்மை உயர்த்துவேன், தேவா;

என் கலைத்திறன் யாவும் திரட்டி,

உம்மைப் பாடுவேன், தேவா;

என் இதயத்தைப் பிழிந்து

ஊற்றுவேன் உம் பாதத்தில்!

எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

7. பொருட்கள், இடங்கள், நபர்களை விக்கிரகமாக்கக்கூடாது.

Do not idolize objects, places or persons.

■ பத்துக் கட்டளைகளில் இரண்டாவது —

யாத் 20:4,5 ... ஒப்பான ஒரு சொரூபத்தையாகிலும் ...

“நான் **எரிச்சலுள்ள தேவன்**” என்று தேவன் சொல்லும்
முதல் இடம் இதுதான்!

தமது மகிமையை வேறொருவருக்கும் கொடார்!

■ பொருட்களை விக்கிரகங்களாக்கக்கூடாது.

2 இரா 18:4 ... எசேக்கியா ... வெண்கல சர்ப்பம் ... நொறுக்கினான்
சிலுவையின்முன் பணிவதும் சிலை வணக்கம்தான்.

■ இடங்களை விக்கிரகங்களாக்கக்கூடாது.

— சமாரியப் பெண் “எங்கே” தொழுதுகொள்ளவேண்டுமெனக்
கேட்டாள் ...
இயேசுவோ “யாரை” “எப்படி” ஆராதிக்கவேண்டுமெனப்
பதிலளித்தார்
யோ 4:20-24 ... தேவன் “ஆவியாய்” இருக்கிறார்,
திடப்பொருளாய் அல்ல.

— மறுரூப மலை

மாற் 9:5-8 ... இடங்களுக்குப் புனிதத்துவம் கிடையாது!

— சீடர்கள் மேலறையில் ஆலயம் கட்டவில்லை!

■ கட்டிடங்களை விக்கிரகங்களாக்கக்கூடாது.

தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்; அவர் ஒரு திடப்பொருளல்ல;
அவரை ஓரிடத்தில் நிறுத்தி வைக்க முடியாது.

— முதல் இரத்தசாட்சி: “ஆலயங்களில் வாசமாயிரார்” (அப் 7:48)

— சாலொமோனே இப்படித்தான் அறிக்கையிட்டான்:

“தேவன் பூமியிலே **வாசம்பண்ணுவாரோ?**

வானாதி வானங்களும் அவரைக் கொள்ளாதே” (1 இரா 8:27)

— முதல் சீடன்:

பேதுரு: 1 பேது 2:5

“ஜீவனுள்ள கற்கள் ... ஆவிக் கேற்ற மாளிகை”

— புதிய எருசலேமில் ஆலயம் இருக்காது

(பழைய எருசலேமில் இருந்தது) (வெளி 21:22)

இன்று 2 நாளா 7:15ஐ மேற்கோள் காட்டுவது தவறு; அது பொய்!

அது சாலொமோன் கட்டின தேவாலயத்தை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திற்கு மட்டும், குறித்தது —

இப்பொழுதோ, திரைச்சீலை கிழிந்துவிட்டது (மத் 27:51)

கிருபாசனத்திற்கு வழி திறந்தாயிற்று (எபி 4:14-16)

இப்பொழுது, “இருவர் அல்லது மூவர் என் பெயரால்

எங்கே கூடினாலும் ...” (மத் 18:20)

அன்றைய தேவாலயம் தகர்க்கப்பட தேவன் அனுமதித்தார்!

இன்று —

“பரிசுத்த ஸ்தலம்,” “மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்” என்றோ,

“பரிசுத்த ஸ்தலம்,” “பரிசுத்தமற்ற ஸ்தலம்” என்றோ இல்லை.

■ படங்களை விக் கிரகங்களாக்கக்கூடாது.

அப் 17:29 ... சித்திர வேலை ... தெய்வம் ... நினைக்கலாகாது

:30 ... அவை அறியாமையின் காலங்கள்

இயேசுவின் படங்கள், சொருபங்கள் பற்றி என்ன?

2 கொரி 5:16 ... நாங்கள் கிறிஸ்துவை மாம்சத்தின்படி

அறிந்திருந்தாலும், இனி அப்படி அறிவதில்லை.

மனந்திரும்பாதோர்க்கும் கிறிஸ்தவரல்லாதோர்க்கும் ஊழியம் செய்யும் சுவிசேஷகர்களை இங்கு மாதிரிகளாய்க் கொள்ளவேண்டாம் —

“குழந்தையாயிருந்தபோது ... குழந்தையைப்போல யோசித்தேன் ...

பெரியவனானபோதோ ...” (1 கொரி 13:11)

- மனிதரை விக்கிரகமாக்கக்கூடாது.

அப் 10:25,26 ... “பேதுருவைக் கொர்நேலியு பணிந்துகொண்டான்.”

பேதுரு: “எழுந்திரும் ... நானும் மனிதன்தான்!”

மக்கள் தங்களைத் தொழுவதை விரும்பும் மதத் தலைவர்களால்
இந்தியா நிறைந்திருக்கிறது!

இன்று, அரசியல்வாதிகளும் தொழுதுகொள்ளப்பட விரும்புகின்றனர்.

இவையெல்லாம் பேய்த்தனம்.

கிறிஸ்தவத்தில் இந்த வாசனையே வீசக்கூடாது.

- தூதர்களைத் தொழுதுகொள்ளக்கூடாது.

வெளி 19:10 ... “தேவனைத் தொழுதுகொள்”

22:8,9 ... “தேவனைத் தொழுதுகொள்”

இவ்வளவு வெளிப்பாடுகளைப் பெற்ற

யோவான் அப்போஸ்தலன்கூட இப்பெரும் தவற்றைச் செய்தான்.

கவனம்!

- புலனுணர்வு மூலம் “பார்க்கவும்” “அறியவும்” கூடிய தெய்வமே
வேண்டுமென்ற மனிதனின் நாட்டமே இஸ்ரவேலர் அவ்வளவாய்
விக்கிரகங்களைப் பின்பற்றியதற்கு ஒரு காரணம்.

நாமோ நடக்கவேண்டியது “விசுவாசித்து” (2 கொரி 5:7);

தொழுதுகொள்ளவேண்டியது “ஆவியோடு” (யோ 4:24)

எப்படி ஆரதிக்கக்கூடாது?

8. ஒழுங்கும் கிரமமுமின்றி நடந்துகொள்ளக்கூடாது.

Do not act disorderly.

- விடுதலையோடு ஆரதிக்கச் சபைகளில் சொல்லப்படும் வசனம் —

2 கொரி 3:17 ... ஆவி எங்கேயோ அங்கே விடுதலை

ஆவியானவர் நமக்கு ஆராதனையில் விடுதலையைத் தருகிறார்,
உண்மைதான்,

ஆனால் இவ்வசனப் பகுதி இதைக் குறித்துப் பேசவில்லை —

சூழமைவு: வச 14-16 ... பழைய ஏற்பாடு ... முக்காடு ...

நாம் கிறிஸ்துவிடம் திரும்பும்போது நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து
எப்படி விடுதலையாக்கப்பட்டோம் என்பதையே
இப்பகுதி பேசுகிறது!

அதாவது, பிரமாணத்திலிருந்து கிருபைக்கு (ரோ 6:14)

“பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிராமல் கிருபைக்கு ...”

- சில நடைமுறை ஆலோசனைகள் —

□ சத்தமாய்ப் பாடலாம், ஆனால் விரட்டக்கூடாது!

சங் 81:1,2 ... கம்பீரமாய்ப் பாடி ... ஆர்ப்பரிப்புகள் ...

வேகமாய்க் கொட்டித்து மக்களுக்கு வெறியேற்றக்கூடாது;

அது அஞ்ஞான மார்க்கம்;

பிசாசுகளை வரவழைக்க அப்படிச் செய்வார்கள்.

ஏன் ஒரு பாடலின் கடைசி இரு கவிகளை மட்டும்

திரும்பத் திரும்ப அவ்வளவு வேகமாய்ப் பாடவேண்டும்?

அஞ்ஞான மார்க்கத்திலிருந்து வந்தவர்களுக்குப் பவுலின் திருத்தம்:

1 கொரி 12:2... அஞ்ஞானிகள் ... ஊமையான விக்கிரகங்கள்

புதிய ஏற்பாட்டுக் கூடுகையில் வரங்களின் செயல்பாடுகளைக்
குறித்து எழுதப்பட்ட 1 கொரி 12, 13 & 14 அத்தியாயங்களின்
துவக்கமே இதுதான்.

போதனையின் இறுதியில் சொல்லப்பட்டது —

14:40 ... சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும் கிரமமாயும் ...

குறிப்பாக “நவநாவுகளைக்” குறித்து அவர்கள் பரவசமடைந்திருந்தனர்.
அர்த்தம் சொல்லப்படாவிடில் சபையில் நவநாவுகளில்

பேசக்கூடாதென்று பவுல் அறிவுறுத்தினான் (14:18-20)

“10,000 வார்த்தைகள் VS. 5 வார்த்தைகள்”

“குழந்தைகளாயிராமல் தேறினவர்களாய்”

□ சத்தமிடுவது பற்றி?

நாம் சத்தமிடலாம், ஆனால் அலறக்கூடாது!

சங் 95:1,2 ... ஆர்ப்பரித்துப் பாடக்கடவோம் ...

களிகூருவதும் **நடுக்கத்தோடுதான்!** (சங் 2:11ஆ)

சில வட்டாரங்களில்,

சபைக் கூடுகைகளில் கர்ஜித்து, குரைப்பதெல்லாம் இருக்கிறதாம்.

மக்கள் இதை “ஆவியானவரின் மிருக சத்தங்கள்” என்கின்றனர்!

நாம் தேவ சாயலில் படைக்கப்பட்டவர்கள்;

தேவ தூதரைவிடச் சிறியவர்கள்,

ஆனால் **மிருகங்களைவிட** உயர்ந்தவர்கள்!

சொல்லப்போனால் மிருகத்தைப்போல மாறுவது

தேவனிடமிருந்து வரும் சாபத் தண்டனை —

(உ-ம்) நேபுகாத்நேச்சார் ராஜா (தானி 5:20,21)

□ உடலின் அசைவுகளுக்குக் “கட்டுப்பாடு” தேவை —

“தீர்க்கருடைய ஆவிகள் அவர்களுக்கு அடங்கி ...”

(1 கொரி 14:32)

அடுத்த வசனமே —

“தேவன் கலகத்திற்குத் தேவனல்ல” (வச 33)

அதாவது, ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் **நாம்** கடைப்பிடிக்காமல்,
ஆவியானவர்மீது பழி சுமத்தக்கூடாது!

குழப்பங்கள் நிறைந்திருந்த கொரிந்து சபைக்கு மட்டுமல்ல

இந்த அறிவுரைகள்—

“பரிசுத்தவான்களின் சபைகள் எல்லாவற்றிற்கும்” (வச 33ஆ)

கை தட்டுங்கள் — ஆனால் தாளத்தோடு!
நடனமாடுங்கள் — ஆனால் கண்ணியத்தோடு!
மற்றவர்களையும் மனதில் கொள்ளுங்கள்!

- தேவப் பிரசன்னத்தை “உணருவது” (feeling) அல்ல,
அதை “அறிவதுதான்” (knowing) முக்கியம் —
“எங்கே இருவர் அல்லது மூவர் ... **நான்** அங்கே!” (மத் 18:20)

முதலாவது, சத்தியம்
— அடுத்தது, விசுவாசம் —
— உணர்ச்சிகள் கடைசிதான்
(Fact » Faith » Feelings)

- கலாச்சாரத்தையும் வெகுவாய் மதிக்கவேண்டும் —
கிழக்கத்திய நாடுகளில்:
முக்கியமாக பணிந்து குனிந்து முழங்கால்படியிட்டு ... (சங் 95:6)
ஆடவர்போல் பெண்கள் பொதுவாகக் கைகளை
உயர்த்தமாட்டார்கள் (1 தீமோ 2:8)
அடுத்த வசனத்திலேயே “பெண்களுக்கான” குறிப்பு இருக்கிறது
பாருங்கள் (வச 9)
ஆனால் மேலை நாடுகளில்:
பெண்கள் தாராளமாய்க் கைகளை உயர்த்தி ஆராதிப்பார்கள்.
புடவை அணியும் இந்தியப் பெண்கள்
அப்படிச் செய்யத் தயங்குவார்கள்.

- 1 கொரி 12,13 & 14 அத்தியாயங்களில் பவுல் எழுதியவை
அவனுடைய சொந்த அபிப்பிராயங்கள் அல்ல;
அவை கர்த்தருடைய “கற்பனைகளே” (1 கொரி 14:37)
கிறிஸ்துவின் சீடராய்,
நாம் அவரது சட்டப் புத்தகத்தையே பின்பற்றவேண்டும்.

எப்படி ஆரதிக்கக்கூடாது?

9. மற்ற ஆராதனை முறைகளைப் பழிக்கக்கூடாது.

Do not decry other forms of worship.

■ சபைகளை இரு பெரும் பிரிவுகளாய்ப் பிரிக்கலாம் —

பெந்தெகொஸ்தேயினர் vs. பெந்தெகொஸ்தேயினரல்லாதவர்

இங்கு அடிப்படையான வேறுபாடு பரிசுத்த ஆவியானவரின் வெளிப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில்தான்.

பரிசுத்த ஆவியானவர்தான் ஒருமனப்பாட்டுக் கர்த்தர்;
ஆனால் அவரது செயல்பாடே கிறிஸ்தவர்களின் பிரிவினைக்குக் காரணம் என்பது துக்கம்.

அந்த விவாதத்திற்குள் நாம் இப்பொழுது செல்லவில்லை —

இரு பிரிவினருக்குமே நிறைவுகள், குறைவுகள் உண்டு.

பெந்தெகொஸ்தேயினர் சத்தமாக ஆரதிப்பர்;

பெந்தெகொஸ்தேயினரல்லாதோர் அவ்வளவு சத்தமிடமாட்டார்.

இரண்டிற்குமே பைபிளில் இடமுண்டு —

சங் 46:10 ... அமர்ந்திருந்து அறிந்துகொள்ளுங்கள்

47:1 ... கம்பீர சத்தமாய்ப் பாடுங்கள்

ராஜாவாகிய சாலொமோன் இரண்டையும் ஒன்றிணைக்கிறான் —

பிர 3:7ஆ ... மவுனமாயிருக்க ஒரு காலமுண்டு ...

பேச ஒரு காலமுண்டு

இரண்டு நிலைகளிலும் தேவனால் செயல்பட முடியும் —

(உ-ம்) யோபு 38:1 ... பெருங்காற்றிலிருந்து கர்த்தர்

1 இரா 19:11,12 ...அமர்ந்த மெல்லிய சத்தம்

தேவன் ஏகாதிபத்தியர்;

நமக்குப் பிரியமான பாணிக்கேற்ப அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது!

— உடற்பாவனைகள் (உ-ம் — சங்கீதப் புத்தகம்)

பணிந்து ... முழங்கால்படியிட்டு ... கரங்களை உயர்த்தி ...

கை தட்டி ... நடனமாடி ... முகங்குப்புற விழுந்து ...

- ஆராதனை முறையில் இவ்விரு குழுவினரிடையேயுள்ள மற்றுமொரு வேறுபாடு —

ஜெபப் புத்தக முறை vs. சொந்தப் பாணி

— ஜெபப் புத்தக ஆராதனையில் கருத்துச் செறிவு அதிகம்.

பாடல்களும் பல்வேறு சத்தியங்களை உள்ளடக்கியவை.

— சொந்தப் பாணியில், உணர்த்தப்படுகிறபடி, ஏற்றெடுக்கப்படும் ஆராதனையில் புதுமையும் தன்னியல்பும் நிறைந்திருக்கும்.

எனது சாட்சி:

எனது ஆங்கிலிக்கன் பின்னணி —

“பொதுவான ஜெபப் புத்தகத்திலிருந்து”

அநேக ஜெபங்களையும், ஆராதனைப் பகுதிகளையும்

நான் மனனம் செய்திருக்கிறேன் —

“பொதுவான” அப்புத்தகத்தில் “சிறப்பான” ஜெபங்கள் உண்டு!

1963இல் பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டேன்.

இதனால் நான் ஏற்கனவே படித்திருந்தவை, பயிற்சித்திருந்தவை

அழிந்துவிடவில்லை; ஆனால் எனக்குப் புதிய பரிமாணமும்

அர்த்தங்களும் உற்சாகமும் கிடைத்தன!

“இதுவா அதுவா” என்றல்ல, இரண்டுமே தேவை!

குளிப்பாட்டிய தண்ணீரோடு

பிள்ளையையும் எறிந்துவிடுவதில்லையே!

- பாமாலைகள் vs. பல்லவிகள் (hymns vs. choruses)

பாமாலைகளில் பல எழுப்புதலின் காலக்கட்டத்தில் எழுதப்பட்டவை—

(உ-ம்) சார்லஸ் வெஸ்லி (ஜான் வெஸ்லி) 17ஆம் நூற்றாண்டு

ஐரா சாங்கி (D. L. மூடி) 18ஆம் நூற்றாண்டு

இவர்கள் இயற்றியவை “தியானச் செறிவு” மட்டுமல்ல,

“உபதேசக் கருத்தும்” நிறைந்தவை —

(உ-ம்) பிஷப் ரெஜினால்டு ஹீபர் (1783-1826) எழுதிய பாமாலை —

தூய, தூய, தூயா! சர்வ வல்ல நாதா!
தேவாரீர்கெந்நாளும் சங்கீதம் ஏறுமே;
தூய, தூய, தூயா! மூவரான ஏகா!
காருண்யரே, தூய திரியேகரே!

■ இங்கு ஒரு கேள்வி எழலாம் —

நாம் புதுப்பாட்டுத்தானே பாடவேண்டும்?
“புதுப்பாட்டு” என்பது எதைக் குறிக்கிறது?

சங் 40:2,3 ... “பயங்கரமான குழியிலும் உளையான சேற்றிலுமிருந்தது”
— “பழைய” வாழ்க்கையை வேறுபடுத்திக் காட்டவே

வெளி 5:9,10 ... கிறிஸ்துவுக்குள் ... எல்லாம் புதிதாயின;
— நமது நிலையைக் கொண்டாடவே (2 கொரி 5:17)

அதாவது, “பழைய” அல்லது தூஷண வார்த்தைகளல்ல!

“காலக்கட்டத்தை” வைத்துப் “பழைய” பாடல்கள், “புதிய” பாடல்கள்
என்றால், சங்கீதப் புத்தகத்தை இன்று நாம் பயன்படுத்த முடியாதே;
அவை யாவும் பழைய பாடல்கள்தானே?

எபிரெயரின் பாடல் புத்தகம் அதுதானே?

இவை எல்லாவற்றையும் இணைத்துப் பயன்படுத்த
வேதம் நம்மை அழைக்கிறது — எபே 5:19

சங்கீதங்கள்: ... ஆங்கிலிக்கன் ஆராதனையில் பாடுவதுபோல
பாமாலை, கீர்த்தனை: ... செய்யுள் நடைப் பாடல்கள்
ஞானப்பாட்டுகள்: ... இன்று வெளிவரும் பல்லவிகள், பாடல்கள்

■ இன்னொரு காரியம் —

சபையில் “முதியோரும்” உண்டு; “இளைஞரும்” உண்டு;
எல்லாரும் கர்த்தரைத் துதிக்க அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் —

“வாலிபரே, கன்னியரே, முதியவரே, பிள்ளைகளே” (சங் 148:12)

கிட்டார் மற்றும் மத்தளக் கருவிகளோடு வேகமாய்ப் பாடுவதை
வாலிபர் விரும்புவர்; முதியோரோ ஆர்மோனியம் அல்லது
பியானோவுடன் நிதானமாய்ப் பாட விரும்புவர்.

முதியோரின் ரசனையை வாலிபர் மதிக்கவேண்டும்;
முதியோரும் வாலிபரை அசட்டை செய்யக்கூடாது.

ஒரு சாரார் அடுத்தவருக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும்.

சிறுவரின் ஓசன்னா முழக்கத்தைக் கேட்டு
ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் கோபமடைந்தபோது,
இயேசு சிறு பிள்ளைகளுக்கே ஆதரவாய்ப் பேசினார் —

மத் 21:15,16 ... குழந்தைகள் ... பாலகர் ... துதி நிறைவாகச் செய்தீர்

நமது தேவன் பல விதங்களின் தேவன்!
வேறுபாடுகளில்தான் அழகு!

எப்படி ஆராதிக்கக்கூடாது?

10. ஆராதனையின் மறுபக்கத்தை மறந்துவிடக்கூடாது.

Do not ignore the other side of worship.

- வார்த்தைகளினால் தேவனைத் துதிப்பது ஆராதனையின் ஒரு பக்கம்தான்; ஆராதனையின் மறுபக்கமாக பலவிதச் செயல்பாடுகளை பைபிள் நமக்குக் காண்பிக்கிறது —

(அ) தாராள தானதர்மம்

எபி 13:15,16 ... ஸ்தோத்திர பலி ... நன்மை ... தானதர்மம்

ஆசாரியனும் லேவியனும், குற்றியிராமிருந்தவனைவிட, தங்களது ஆலயக் கடமைகளையே முக்கியமாகக் கருதினர் (லூக் 10:30-37)

எளியவர் மீது அக்கறை:

- இயேசு — சிறியவராகிய ... இவர்களில் ஒருவனுக்கு எதைச் செய்தீர்களோ அதை எனக்கே செய்தீர்கள்
“ஏழைகளின் தேவன்!” (மத் 25:40)
- அன்னை தெரசாவின் உந்துவிசை
“நாதியற்றோருக்கும் துன்புறுவோருக்கும் நான் செய்வது என் தேவனுக்குச் செய்வதாம்!”

(ஆ) அள்ளிக் கொடுக்கும் காணிக்கை

இரு எடுத்துக்காட்டுகள்:

- முதிர் வயது வரை பிள்ளையற்றிருந்தவன்:
ஆபிரகாம்: ஆதி 22:5 ... “தொழுதுகொண்டு”
- நெடுங்காலமாய்ப் பிள்ளையற்றிருந்தவன்:
அன்னாள்: 1 சாமு 1:27,28... “கொடுக்கிறேன்... பணிந்தாள்”

இத்தியாகச் செயலைத் தொடர்ந்துதான் அவ்வளவு நேர்த்தியான துதிபாடல் அவளது உள்ளத்திலிருந்து பிறந்தது (1 சாமு 2:1-10).

உங்களுக்கு அருமையான எதையாவது குறித்துச் சிந்தியுங்கள்:
நகையோ ... சொத்தோ ... வேலையோ சொகுசோ ...

மரியாளருக்கு ஓராண்டு வருமானத்தில் வாங்கிய தைலம்!

— வீண் செலவல்ல, அதுதான் ஆராதனை!

அவளது காணிக்கையின் நறுமணத்தில் இயேசு அகமகிழ்ந்தார்!

(மத் 26:6-13)

(இ) பொறுமையாய்ப் பாடனுபவித்தல்

1 பேது 4:14 ... கிறிஸ்துவுக்காய் நிந்தனை ... மகிமைப்படுகிறார்
எனவேதான் பவுலும் சீலாவும், அடித்துச் சிறையலடைக்கப்பட்ட
போதும், தேவனைத் துதிக்கத் துவங்கினர் — அப் 16:23-25

அங்கலாய்ப்பை ஆராதனையாக்குங்கள் (worry » worship)
சிறையிருப்பைத் துதியாக்குங்கள் (prison » praise)
சங்கிலிகளைச் சிங்கிகளாக்குங்கள் (chains » cymbals)

பல சிறந்த துதி பாமாலைகள் பரிசுத்தவான்கள் படுத்த
படுக்கையாயிருக்கும்போது பிறந்தவையே —

(உ-ம்) டோனாவூர் ஏமி கார்மைக்கேல் அம்மையார் (1861-1951)

கீழே விழுந்ததினால் 20 ஆண்டு படுக்கை.

அப்பொழுதுதான் அநேக கவிதைகள் எழுதினார்கள் —

ஒரு கவிதை:

“உம்மிடம் ஒன்றையே நாடினேன், தேவா;
அதையே தேடுவேன்; உம் வீடே எனது இல்லம்!”

1951இல் அவர்களது மரணத்தை அறிவிக்க ஆலயமணியோசை
இசைத்த பாடல் இதுவே.

துன்புறும்போது உலகம் தேவனைச் சபிக்கிறது;
துன்புறும்போது பரிசுத்தவான்களோ தேவனைப் போற்றுவர்.

(உ-ம்) யோபுவின் மனைவி vs. யோபு (யோபு 1:20,21; 2:9)

(ஈ) தினசரிக் கடமைகள்

கொலோ 3:16 ... கிறிஸ்துவின் வசனம் ... பக்தியுடன் பாடி
:17 ... வார்த்தை ... செயல்

ஞாயிறு மட்டுமல்ல, திங்கள் முதல் சனி வரை
தொழிலையே தொழுகையாக்குவோம்!

■ முடிவுரை

இந்த 10 பாடங்களையும் தொகுத்துக் கூறும் மேற்கோள் ஒன்றைத் தேடினேன் —

பிஷப் வில்லியம் டெம்பிள் (1881-1944) எழுதியதில் அதைக் கண்டுபிடித்தேன் —

உண்மையான ஆராதனை என்பது —

- ☐ தேவனது பரிசுத்தத்தினால் மனசாட்சியை உயிர்ப்பிக்கும்
- ☐ தேவனது சத்தியத்தினால் சிந்தையைப் போஷிப்பிக்கும்
- ☐ தேவனது அழகினால் கற்பனையைத் தூய்மையாக்கும்
- ☐ தேவனது அன்புக்கு இருதயத்தைத் திறந்துவிடும்
- ☐ தேவனது நோக்கத்திற்காய் சுய சித்தத்தை அர்ப்பணிக்கும்

அதாவது, “நமது அனைத்தும்,
அவரது அனைத்துமாய் மாறவேண்டும்!”

சங்கீதக்காரன் சொன்னதின் பொருள் இதுதான்:

“என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி ...

என் முழு உள்ளமே,

அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தை ஸ்தோத்திரி!”

(சங் 103:1)
